

служва човѣкъ да умре, за да ми се въ по-
високъ животъ отъ обикновения. За предпо-
читане е хлѣбътъ да влѣзе въ човѣшкия сто-
махъ, отколкото да се подмѣта въ фурната.
За предпочитане е човѣкъ да живѣе въ све-
щената стая на нѣкое възвишено сѫщество,
отколкото да остане при обикновенитѣ усло-
вия на живота, да го подмѣтатъ на една и на
друга страна.

Като ученици, вие трѣбва да чистите ми-
слитѣ и чувствата си, да се освободите отъ
всички вѣнчни примѣси. Какво нѣщо е лю-
бовъта, не говорете. Колкото по-малко говори-
те за нея, толкова по-добре. Вие разбирате
живота по-добре отъ любовъта. Любовъта
подразбира вжтрешенъ стремежъ къмъ Бога.
Следователно, докато не обича Бога, човѣкъ
не може да обича хората. Въздухътъ въ стая-
та има отношение къмъ вѣнчния въздухъ. Не
можешъ да обичашъ хората, докато не си
обикналъ Бога. Ако внесешъ нѣкакъвъ не-
чистъ елементъ въ любовъта си къмъ Бога, ти
трѣбва или да го изхвѣрлишъ навѣнъ, или да
го обработишъ по нѣкакъвъ начинъ. Когато
количеството на вжглеродния двуокисъ въ
въздуха се увеличи повече, отколкото трѣбва,
въздухътъ става вреденъ. Какво трѣбва да
направишъ? Или да пречистишъ въздуха, или
да обработишъ вжглеродния двуокисъ. За да
го обработишъ, ти трѣбва да придобиешъ свой-
ствата на растенията. Когато казвамъ, че чо-
вѣкъ трѣбва да се приспособи къмъ лошитѣ